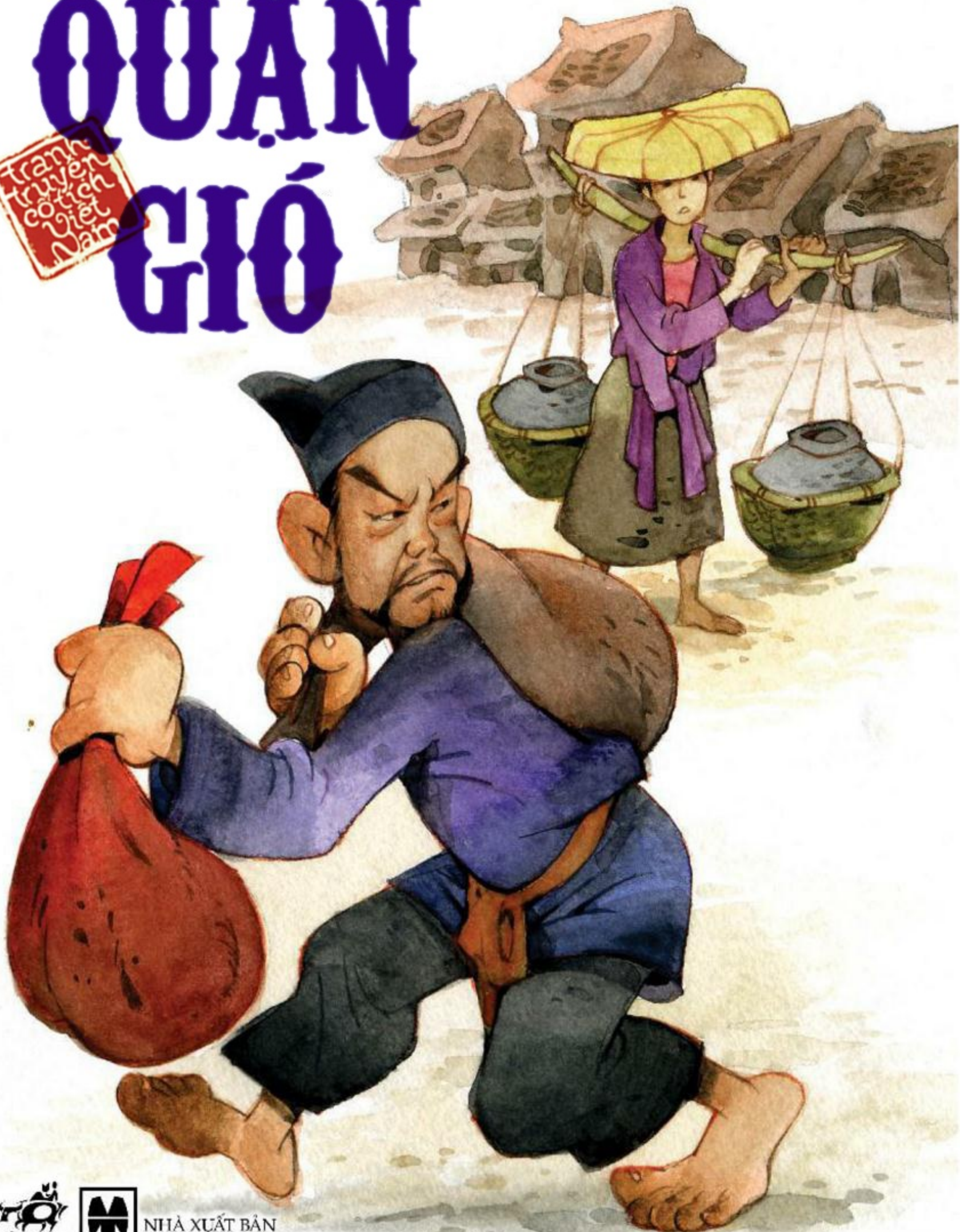

QUẢN GIÓ

Tranh
truyện
cổ tích
Việt
Nam

QUẢN GIÓ

HOÀNG OANH *kể*
VĂN MINH *vẽ*

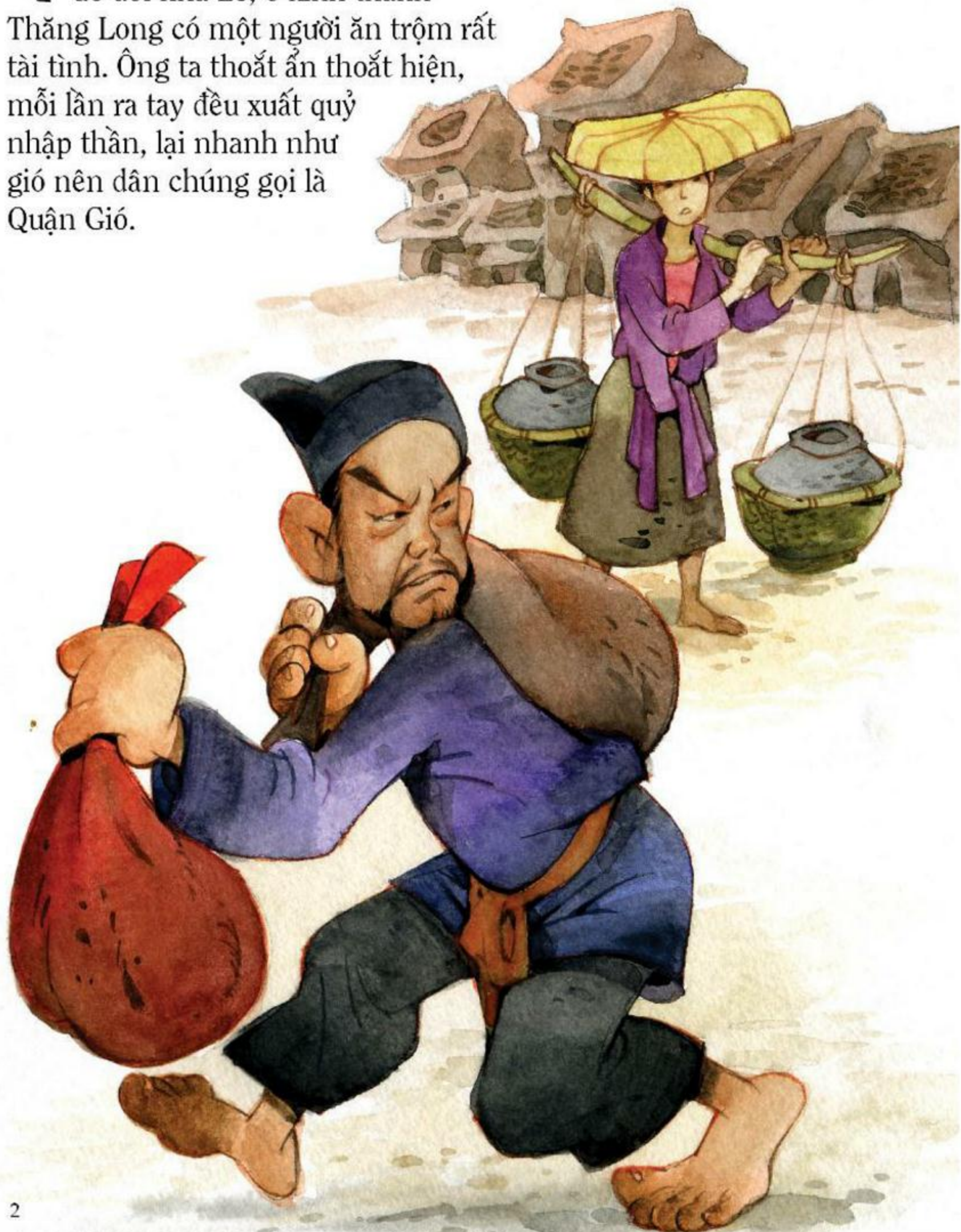

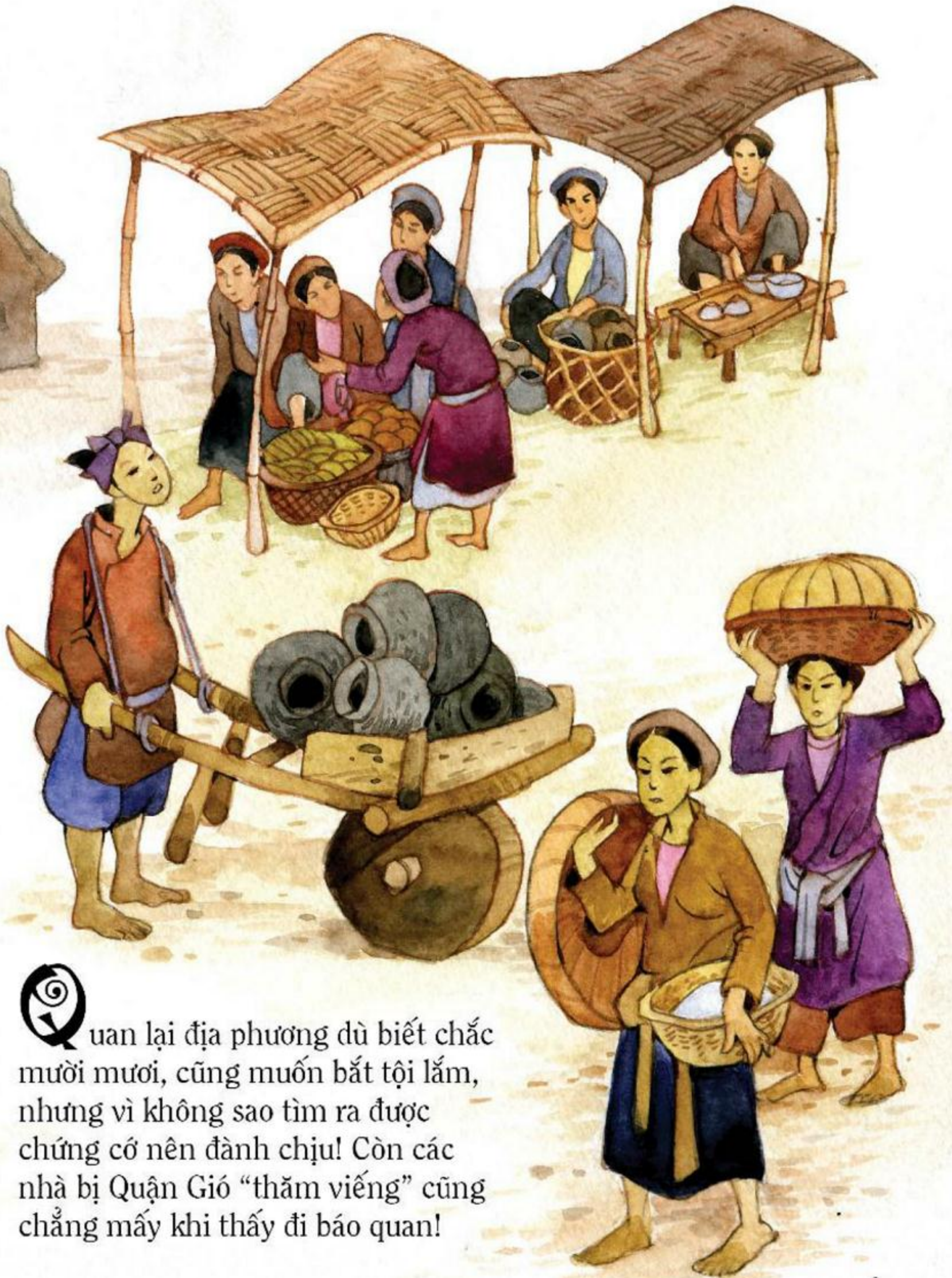
nhà nam

NHÀ XUẤT BẢN
MỸ THUẬT

Vào đời nhà Lê, ở kinh thành Thăng Long có một người ăn trộm rất tài tình. Ông ta thoát ẩn thoát hiện, mỗi lần ra tay đều xuất quỷ nhập thần, lại nhanh như gió nên dân chúng gọi là Quận Gió.

Quan lại địa phương dù biết chắc mười mươi, cũng muốn bắt tội lắm, nhưng vì không sao tìm ra được chứng cứ nên đành chịu! Còn các nhà bị Quận Gió “thăm viếng” cũng chẳng mấy khi thấy đi báo quan!

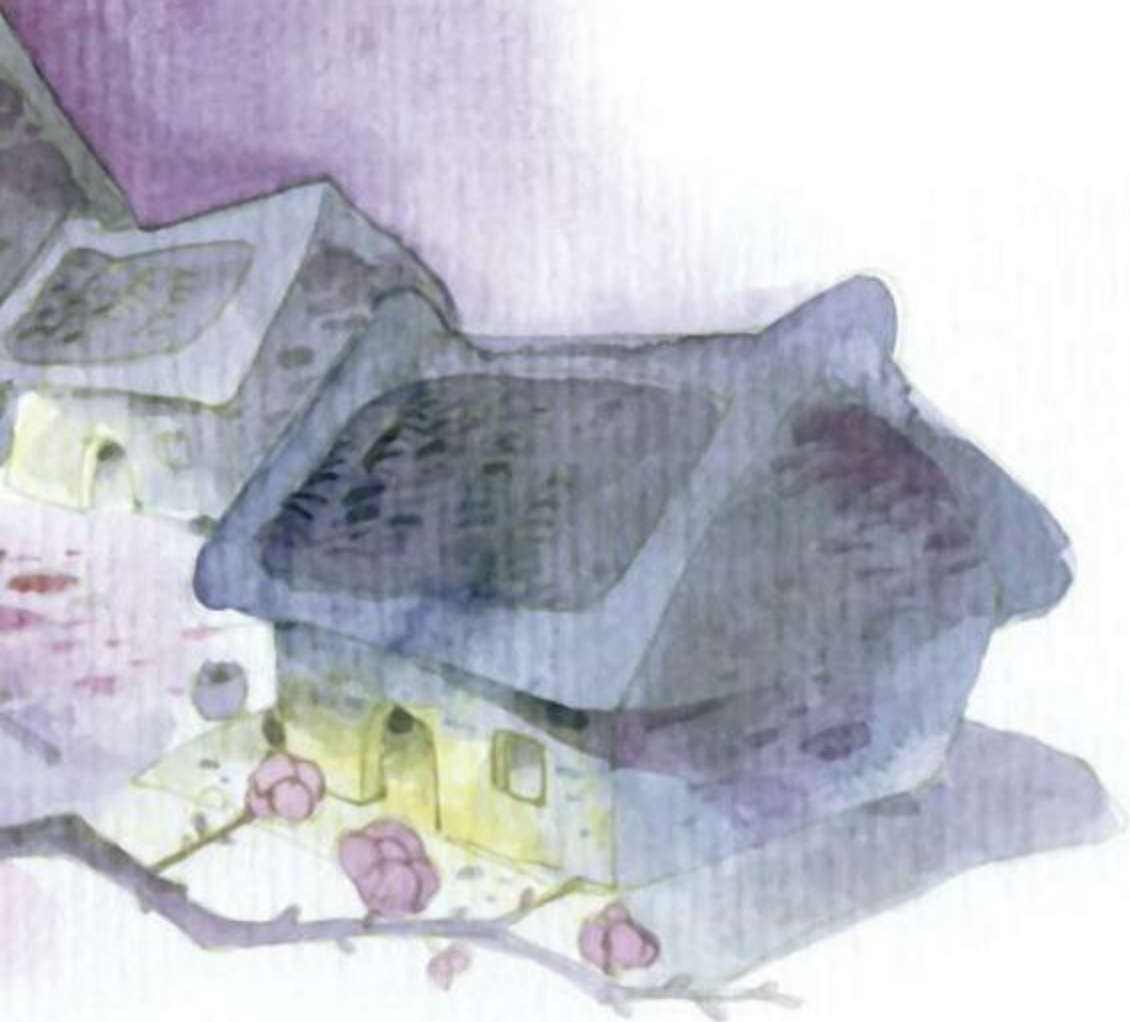
Phúc cho đất nước, triều Lê lúc đó thật
đúng là trên vua sáng dưới tôi hiền!

Nhà vua ngoài việc triều chính vẫn thường dành thời giờ vi hành nhiều nơi để tìm hiểu đời sống của dân chúng.

Tin đồn về Quận Gió tới tai vua. Ngài thấy lạ, bèn quyết định tìm hiểu cho rõ hư thực.

Đêm ba mươi Tết năm ấy, trời rét như cắt. Nhà vua lại cải trang. Ngài ăn vận rất sơ sài rồi một mình tìm đến nhà Quận Gió.

Vừa may gặp lúc quận Gió ở nhà. Nhà vua làm ra vẻ khổ sở nói: “Tôi là thày đồ nghèo làm nghề gõ đầu trẻ ở Kinh thành, cuối năm về quê xứ Thanh, chẳng may giữa đường bị bọn gian lừa lấy hết tư trang tiền bạc. Giờ năm hết Tết đến, đường về thì xa mà chẳng biết trông vào đâu. Tôi nghe đồn ông là người nghĩa hiệp nên tìm đến, dám mong được giúp đỡ ít nhiều.”

Quận Gió nhìn vua một lượt rồi đáp: “Tôi xem cảnh thầy cũng thật đáng thương, chắc hẳn không phải bọn lười nhác giả dạng đi ăn bám! Ngặt vì mấy hôm nay tôi đã phải giúp dăm ba người rồi, nên tiền nong cũng không còn sẵn.”

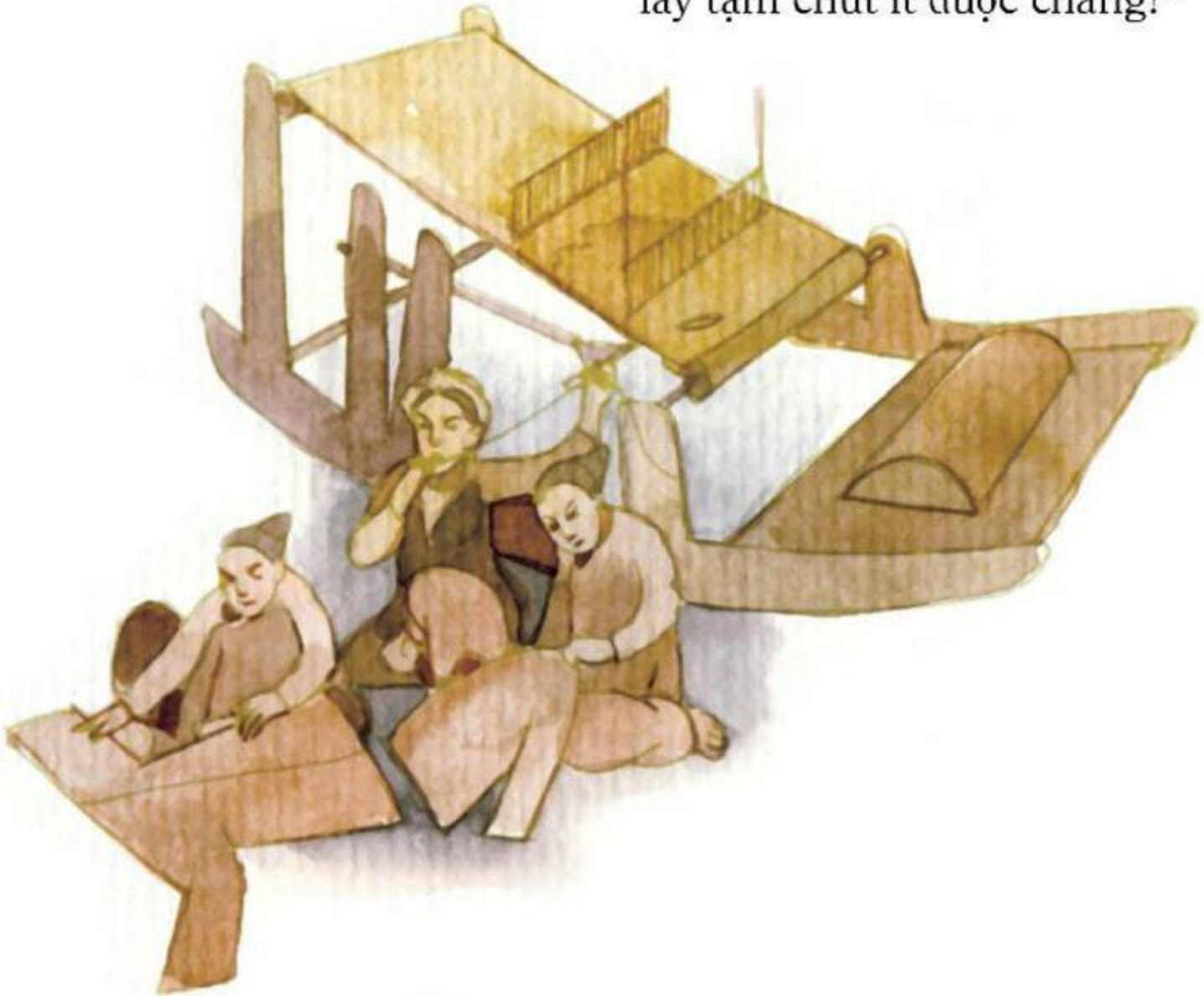

Nhà Vua kêu ca mãi. Quận Gió thấy thế bèn nói: “Thú thực với thầy, tôi vốn là kẻ trộm. Nhưng tôi chẳng hề vì tư lợi mà trộm cắp của ai bao giờ! Chẳng qua muốn giúp người nghèo mà buộc lòng phải làm. Tôi chỉ lấy của phường bất nghĩa mà thôi. Vậy thầy có biết ở đâu có của bất nghĩa mà lấy được chẳng? Chỉ cho tôi!”

Nhà vua nói: “Góc phố Diên Hưng gần chỗ tôi ở trọ, có nhà buôn kia, giàu nứt đổ đổ vách, ông xem thử có đến đó lấy một ít được không?” Quận Gió đáp: “Không được! Nhà đó khởi nghiệp tay trắng. Vợ chồng con cái phải cần cù chắt bóp mới có được như ngày nay. Tôi không lấy đâu.”

Vua lại hỏi: “Có nhà nọ ở phường Đồng Lạc, cũng giàu có lắm! Người làm thuê làm mướn đây nhà! Chỗ ấy có thể lấy tạm chút ít được chăng?”

Quận Gió nhú mày đáp: “Nhà ấy trải nghề tơ lụa đã mấy đời, ngày thường bỏ tiền mua tơ sống về rồi thuê người dệt thành vải, mới đây lại mở thêm nghề khâu yếm, bao nhiêu người làm công trông vào đấy. Không thể lấy ở chỗ ấy được.”

Rồi Quận Gió ngồi
trầm ngâm, lát sau quay
sang bảo nhà vua: “Thôi
thầy cứ đi nghỉ, rồi tôi sẽ
liệu đường tính toán!”

Nửa đêm thì Quận Gió trở
dậy đi ra ngoài, tới chùng tảng
sáng mới quay về.

Ông ta khẽ gọi nhà vua dậy
bảo: “Tôi kiếm được dăm đĩnh bạc
này, biểu thầy làm tiền lộ phí!”

Nhà vua làm bộ cả mừng tạ ơn rồi nấn ná gọi chuyện. Quận Gió đáp: “Có viên quan nọ ở gần cửa Nam, tôi cũng đã có ý muốn ghé, nay nhân tiện thì đến vậy!” Vua bèn nói: “Nghe nói quan lại triều đình bây giờ chỉ sống nhờ lương bổng, tuyệt chẳng có ai giàu được! Ngài đến nhà quan đó lấy, không phải là trái với tâm niệm của mình lắm sao?”

Quận Gió cười nói: “Thầy thật chỉ biết một mà chẳng biết hai! Viên quan này làm chức Khố sứ cai quản kho tiền của bộ Hộ, tôi vốn tra xét hắn đã từ lâu. Hắn ta bớt công quỹ mỗi ngày một ít. Tiền lấy được mang về cho vợ tậu ruộng vườn ở quê... Đất đai chìm nổi có đến hàng trăm mẫu.”

“**H**ắn ta bề ngoài thì có vẻ liêm chính, chí công
lắm. Vào triều thì mặc áo cũ, mang guốc mòn. Ở công
sở thì tứ thời cũng chỉ mặc áo đơn nâu sòng. Đúng là
có khối người cứ tưởng hắn thanh bạch, giản dị!”

“**N**hưng trong nhà hẵn thì đồ đạc quý giá, vàng bạc lụa là nhiều vô kể. Vừa rồi, tôi chỉ vào có nhà ngoài thôi mà quơ tay cũng được chỗ bạc này! Chứ nếu mất công vào tận bên trong, hẵn còn có nhiều thứ đáng giá hơn để biếu thầy!”

Nhà vua cung kính nhận lấy số bạc rồi nói: “Nghĩa cử của ngài tôi thật không dám quên! Sau này có dịp xin hậu tạ!” Quận Gió nghe xong khoát tay cười lớn: “Tôi coi của phi nghĩa như đồ ở ngoài đường, muốn lấy lúc nào chẳng được! Thầy chớ lấy đó làm vì Đường về Thanh còn xa, nên đi ngay kẻo muộn. Bây giờ đạo tặc như rươi, đi đường thầy nhớ cẩn trọng!” Nhà vua từ biệt Quận Gió, rồi theo lối tắt trở về cung.

Hôm sau là tiết Nguyên Đán, trăm quan vào triều làm lễ lạy mừng, để chúc nhà vua sống lâu muôn tuổi.

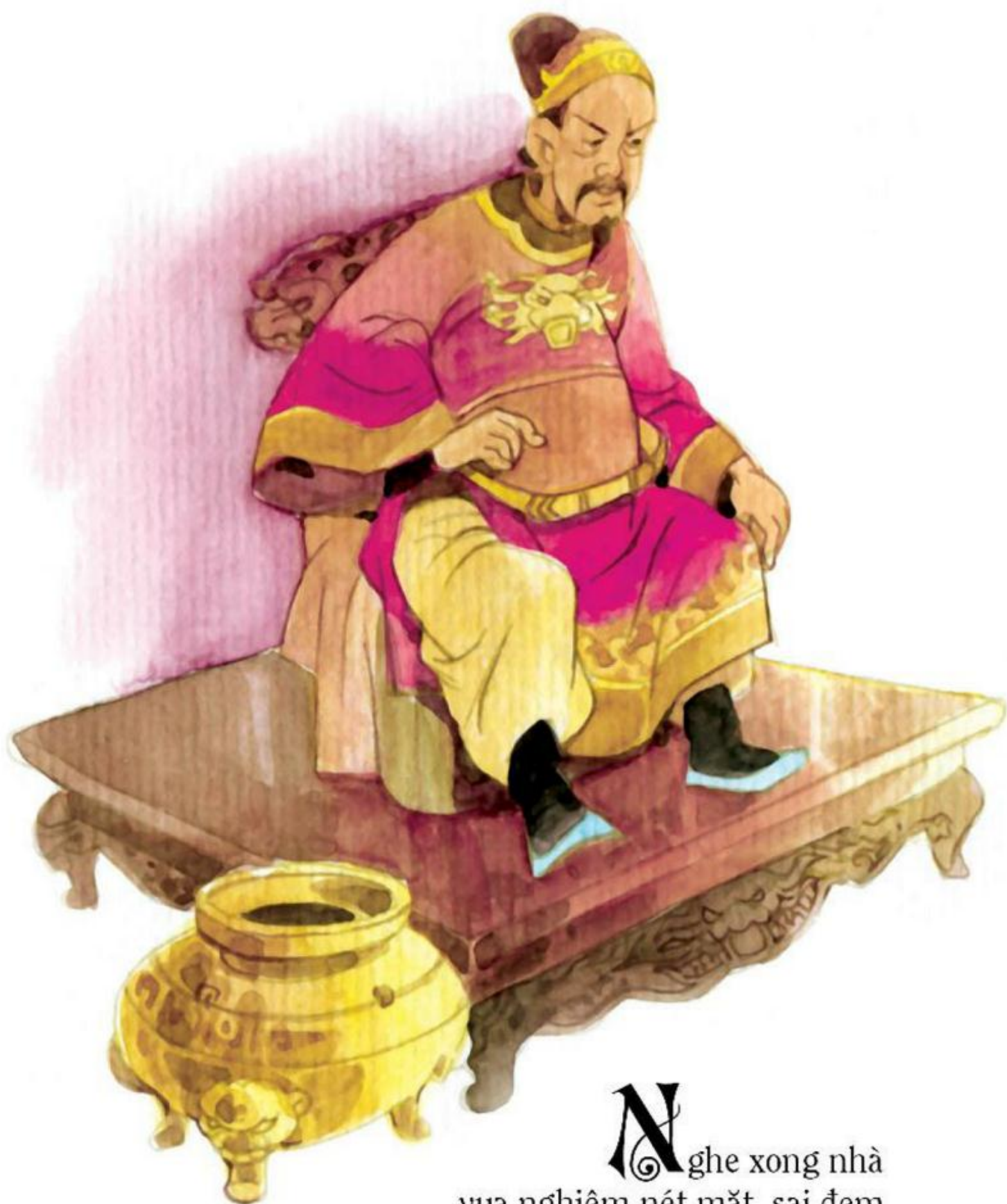

Cuối buổi chiều, nhà vua cho gọi viên quan nọ vào hỏi gia cảnh.

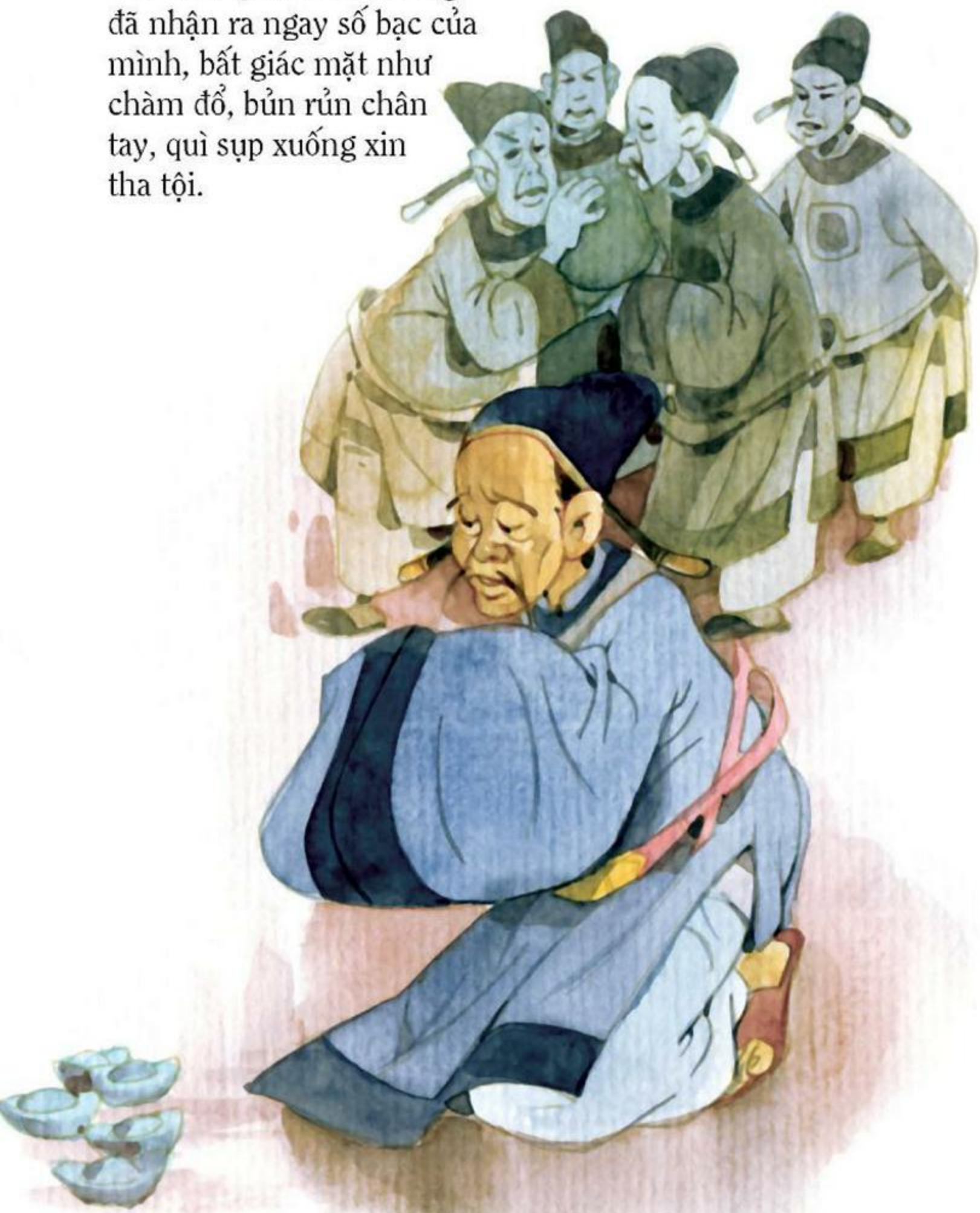
Viên quan tâu rằng đội ơn mưa móc, lương bổng của y cũng không thấp, ngặt vì đông con lắm thiếp nên cảnh nhà cũng có phần nheo nhóc. Từ ngày được giao việc quản kho, tiền bạc tiếp xúc luôn luôn nhưng y vẫn giữ một dạ liêm khiết, nhất mực không dám phụ lòng thánh đế.

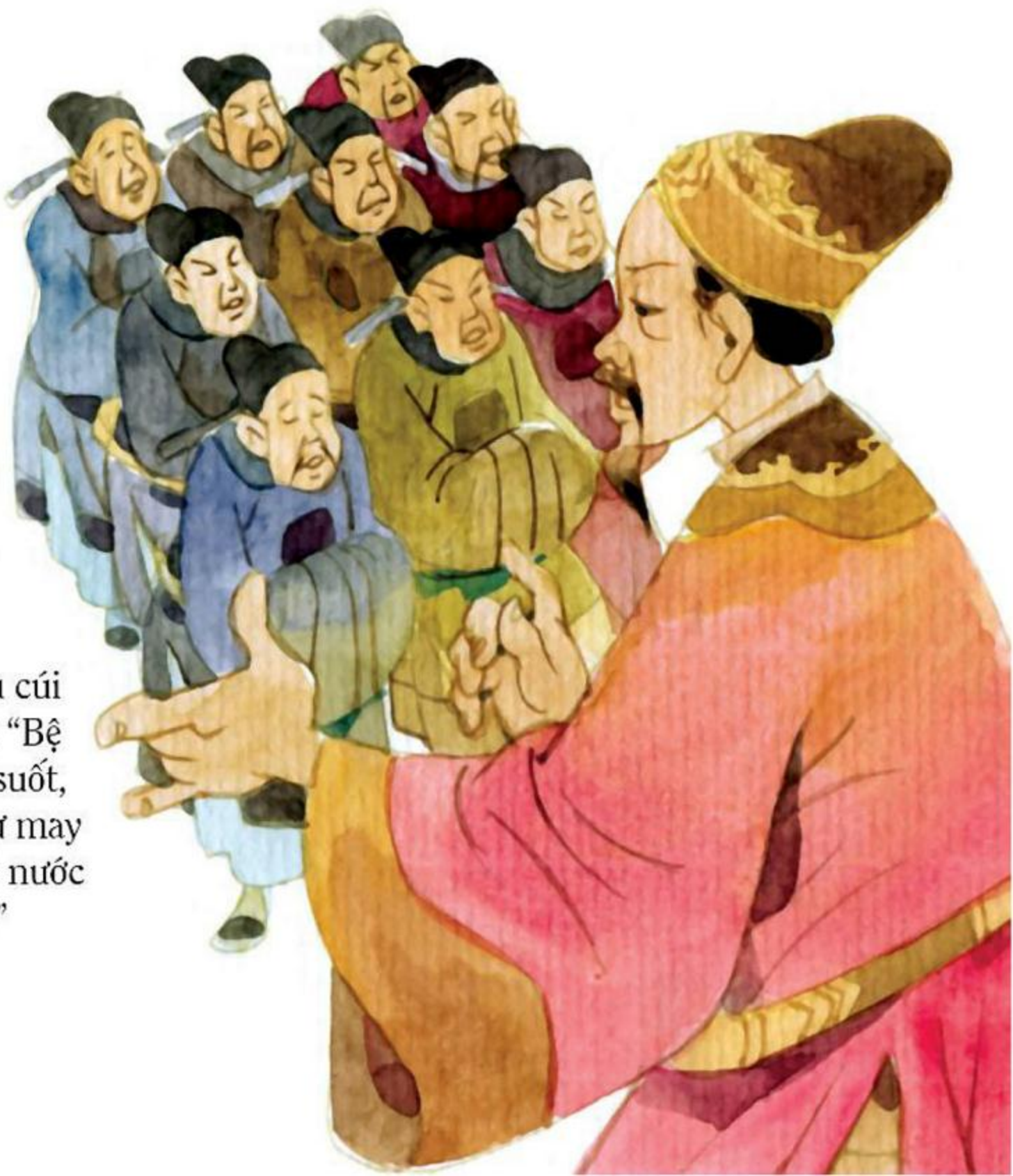
Nghe xong nhà vua nghiêm nét mặt, sai đem số bạc ra hỏi viên quan: “Nhà người khó khăn như thế, sao không đem mấy thứ này ra mà chi dùng?”

Viên quan liếc thoáng
đã nhận ra ngay số bạc của
mình, bất giác mặt như
chàm đỏ, bủn rủn chân
tay, quì sụp xuống xin
tha tội.

Vua sai giao viên quan cho đình thần nghị tội, lại truyền cho các quan rằng: “Trẫm không có đức, bấy lâu lạm ở ngôi cao nay mới biết có chuyện kẻ chuyên đi lấy của người không phải là trộm, mà kẻ lưng đai tay hốt mới chính là phường kẻ cắp!”

Các quan đều cúi lạy thưa: “Bệ hạ sáng suốt, thật là sự may mắn cho nước nhà vậy.”

Vua lại hạ chỉ gọi Quận Gió vào bảo: “Ta thực ra ban đầu định kết tội ngươi, nhưng hoá ra thưởng công cho ngươi mới là phải”. Nói rồi nhà vua thưởng cho Quận Gió rất hậu, lại ban cho bảng vàng khắc có khắc ngự bút *Trộm mà quân tử*.

QUẬN GIÓ

Bản quyền © Công ty cổ phần Văn hóa và Truyền thông Nhã Nam, 2011.

NHÀ XUẤT BẢN MỸ THUẬT

44B Hàm Long, Hoàn Kiếm, Hà Nội

ĐT: 04 38225473 - 04 39436126; Fax: 04 39436133

Chịu trách nhiệm xuất bản

ĐẶNG THỊ BÍCH NGÂN

Biên tập: Minh Châu

Trình bày: Mai Mai

In 5.000 cuốn, khổ 15 x 21cm tại Công ty Cổ phần In Viễn Đông. Căn cứ trên số đăng ký kế hoạch xuất bản: 391-2011/CXB/11-18/MT và quyết định xuất bản số 100/QĐ-MT của Nhà xuất bản Mỹ Thuật ngày 21.4.2011.

In xong và nộp lưu chiểu năm 2011.

Liên kết xuất bản và phát hành:

Công ty Văn hóa & Truyền thông Nhã Nam

1B/IF1, Thái Thịnh, Đống Đa, Hà Nội

Điện thoại: 04.35146875 - Fax: 04.35146965

Website: www.nhanam.vn

Email: nhanambook@vnn.vn

Chi nhánh tại TP Hồ Chí Minh

Nhà 015 Lô B chung cư 43 Hồ Văn Huê,

Phường 9, Quận Phú Nhuận, TP Hồ Chí Minh

Điện thoại: 08 38479853 - Fax: 08 38443034

Email: nhanamhcm@hcm.fpt.vn